

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић
Моје дружење са причама

Јована Павловић, 3:1
Основна школа „Јован Јовановић Змај“, Обреновац

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић
„Моје дружење са причама“

Док сам читала ову књигу, заиста сам се забавила. Свака прича је од мене тражила нешто друго – поред упознавања са ликовима и догађајима, неке приче су просто захтевале да и сама у њима учествујем. Некад сам вирила кроз рупу у причи да бих пронашла другу, некад је било потребно да се правим да сам неко други (дрво, лево јастуче или поштанско сандуче), а чак сам морала да решим један математички и словни ребус да бих сазнала тајни захтев вука. Већ на почетку читања, веома занимљиво је било хватање „Приче која бежи“, а коју сам добила по упутству писца.

Размишљала сам о ком лику посебно да пишем и схватила да не могу да издвојим никога, јер су сви битни и занимљиви – змајеви, принчеви који хрчу, промаја којој је тесна кућа пужа – пужоса из Мексика, вук са бувама који жели да научи да чита, краљ – крадљивац крофни, господин Зид и Огласна табла, Зевомир и остали.

Оно што нисам срела пре у другим књигама је то да су често главни ликови саме Приче – неке су размажене, неке тужне јер су празне, неке се свађају међу собом, неке су алергичне на читаоце или имају рупу. Као лик у овим причама често се јавља и сам приповедач, али и ја сам учествовала у некима од њих, јер се од мене то тражило, па је читање постало право дружење са свим тим ликовима.

Зато сам решила да уместо описа неког лика, издвојим оно што ме је ова књига научила у том нашем дружењу:

- Књиге треба отварати често и читати их (између осталог да словима не би било тесно).
- Ко буде вредно и много читао, можда једнога дана успе да до краја прочита ону причу која бежи и да сазна шта то она крије.
- Није лепо бити размажен и тражити од других немогуће ствари. Васпитано је ставити руку на уста кад се зева, не треба запиткивати много (нарочите неке Непознате Појаве), лагати и красти никако није добро, као и то да ружне и непристојне речи треба префарбати лепим бојама и пазити на туђа осећања.
- Свако ће наћи своју сврху, као Празна Прича, Прича о рупи, Крај приче, чак и она прича коју писац неће да напише.

Мислим да је најважнија порука и поука: „Читање лечи од незнања“. Зато ову књигу препоручујем свим својим вршњацима, али и другима, јер ће се добро забавити док је буду читали, учествоваће у многим авантурама, научити неке важне ствари о животу и дружити се са причама на посебан начин.